

ชื่อเรื่องรายงานการค้นคว้าแบบอิสระ ต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกลิ้นจี่ในพื้นที่
อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ชื่อผู้เขียน นางสาวสินีนาง วรงค์เทียนชัย

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ.อมรา	โกไสยกานนท์	ประธานกรรมการ
ผศ.สุวรรณ	เลาหะวิสุทธิ	กรรมการ
อ.มนตรีพิย์	จันทร์กิตติสกุล	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกลิ้นจี่ในพื้นที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนที่เกษตรกรจะได้รับจากการลงทุนปลูกลิ้นจี่ โดยทำการศึกษาในพื้นที่เพาะปลูก โดยทำการศึกษาในพื้นที่เพาะปลูก 2 ขนาดคือ ขนาดพื้นที่ 1 – 6 ไร่ และขนาดพื้นที่ 7 – 12 ไร่ ที่มีระยะเวลาการปลูกไม่น้อยกว่า 7 ปี ใช้วิธีการศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากเกษตรกรที่ทำการเพาะปลูกที่ขนาดความเชื่อมั่น 95% จากตารางของ HENDAL ในขนาดพื้นที่ 1-6 ไร่ จำนวน 264 รายจาก 817 ราย ขนาดพื้นที่ 7-12 ไร่ จำนวน 66 รายจาก 80 ราย เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนลิ้นจี่ในพื้นที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีทั้งเกษตรกรชาวไทยพื้นราบและชาวไทยภูเขา ซึ่งข้อมูลของเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างในส่วน of ต้นทุน อาทิ แรงงาน เครื่องมืออุปกรณ์ ดังนั้นในการศึกษานอกจากจะแยกตามพื้นที่แล้วยังแยกเป็นกลุ่มเกษตรกรชาวไทยพื้นราบและชาวไทยภูเขา จากนั้นนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ผลตอบแทน โดยวิธีระยะเวลาคืนทุน วิธีมูลค่าปัจจุบันและวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง

ผลการศึกษาพบว่า การปลูกลิ้นจี่ของเกษตรกรชาวไทยพื้นราบในขนาดพื้นที่เพาะปลูก 1 – 6 ไร่ มีระยะเวลาในการคืนทุนไม่แตกต่างกันมากกับพื้นที่เพาะปลูกขนาด 7 – 12 ไร่ คือ มีระยะเวลาคืนทุนประมาณ 5 ปี และสำหรับมูลค่าปัจจุบันสุทธิในกรณีที่อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 3 ร้อยละ 9 และร้อยละ 12 ของพื้นที่ขนาด 1-6 ไร่ เท่ากับ 23,418.96 บาท 14,437.44 บาทและ 11,166.22 บาทตามลำดับ พื้นที่ขนาด 7-12 ไร่ เท่ากับ 23,452.33 บาท

14,340.92 บาท และ 11,021.90 บาท ตามลำดับ แสดงว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในพื้นที่ทั้ง 2 ขนาด มีค่ามากกว่าต้นทุนของเงินลงทุนที่จ่ายไป และอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงที่ได้รับของพื้นที่เพาะปลูกขนาด 1 – 6 ไร่ มีค่าเท่ากับ 32.32% ซึ่งใกล้เคียงกับพื้นที่เพาะปลูกขนาด 7 – 12 ไร่ ที่มีค่าเท่ากับ 31.31%

สำหรับเกษตรกรชาวไทยภูเขา ในพื้นที่เพาะปลูกทั้ง 2 ขนาดจะใช้เวลาคืนทุนเร็วกว่าเกษตรกรชาวไทยพื้นราบคือ มีระยะเวลาคืนทุนประมาณ 4 ปี และสำหรับมูลค่าปัจจุบันสุทธิในกรณีที่อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 3 ร้อยละ 9 และร้อยละ 12 ของพื้นที่ขนาด 1-6 ไร่ เท่ากับ 8,675.87 บาท 6,191.59 บาทและ 5,269.43 บาทตามลำดับ พื้นที่ขนาด 7-12 ไร่ เท่ากับ 9,572.67 บาท 6,881.46 บาท และ 5,879.22 บาท ตามลำดับ แสดงว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในพื้นที่ทั้ง 2 ขนาด มีค่ามากกว่าต้นทุนของเงินลงทุนที่จ่ายไป รวมถึงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงที่มากกว่าเกษตรกรชาวไทยพื้นราบอย่างมากคือพื้นที่ขนาด 1-6 ไร่ มีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับ 133.84% และพื้นที่ขนาด 7-12 ไร่ มีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับ 173% เนื่องจากเกษตรกรชาวไทยภูเขาไม่มีต้นทุนเรื่องของค่าอุปกรณ์เครื่องมือ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการบำรุงและดูแลรักษา โดยจะให้ต้นทุนที่ต่ำตามธรรมชาติ แต่ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพต่ำและราคาขายต่ำเช่นกัน

ในปัจจุบันเกษตรกรผู้ปลูกสิ่งประสมปัญหาในเรื่องของความรู้ทางด้านวิชาการโดยเฉพาะเกษตรกรชาวไทยภูเขา ปัญหาทางด้านเงินทุน ปัญหาราคาสินค้าตกต่ำ และจากการที่อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตลดลง แนวทางการแก้ไขคือรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมโดยการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและแนวทางในการแก้ปัญหาให้กับเกษตรกร ควรให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร ควรสนับสนุนการแปรรูปผลผลิตสิ่งประสมในรูปแบบต่าง ๆ และให้การสนับสนุนด้านเงินทุนโดยจัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับเกษตรกรเป็นต้น และจากการศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจลงทุนรวมถึงบุคคลทั่วไป ที่สามารถนำไปประยุกต์กับการตัดสินใจและใช้กับการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

Independent Study Title	Cost and Return of Litchi Cultivation in Amphoe Mae Chan, Changwat Chiang Rai		
Author	Miss Sineenat Wongthianchai		
Master of Accounting			
Examining Committee	Asst.Prof. Amara	Kosaiyakanont	Chairman
	Asst.Prof. Suvanna	Laohavisudhi	Member
	Lecturer Manatip	Chankitisakul	Member

ABSTRACT

The objective of this study was to study Cost and Return of litchi cultivation in Amphoe Mae Chan , Changwat Chiang Rai in order to analyze the Cost and Return on investment for litchi plantations. The study divided cultivations into two sizes: 1-6 rais and 7-12 rais respectively with litchi cultivation not less than 7 years old. The researcher collected data from litchi growers with 95% confidential according to Hendl Table. The data was collected ; size 1-6 rais, 264 from 817 farmers, and size 7-12 rais , 66 from 80 farmers. Since the litchi cultivation in Amphoe Mae Chan : consisted the Lowland Thai farmers and the Hilltribe Farmers which caused differences in material data such as labor cost , equipments ,etc. Then the data was analyzed the Cost and Return by using : Payback Period, Net Present Value and the Internal Rate of Return Methods.

The study revealed that the Payback Period of litchi cultivation for Lowland Thai farmers who owned 1-6 rais was not much different from farmers who owned 7-12 rais which was estimated 5 years of Payback Period. The Net Present Value in case the minimum Rate of Return was 3%, 9% and 12% for the size 1-6 rais was 23,418.96 Baht 14,437.44 Baht and 11,166.22 Baht respectively. The Rate of Return for the size 7-12 rais was 23,452.33 Baht 14,340.92 Baht and 11,021.90 Baht respectively. This shows the Rate of Return from the investment at those two plantations were positive. The Internal Rate of Return for the plantation 1-6 rais was 32.32 % similar to the plantation of 7-12 rais which was equivalent to 31.31%.

The Payback Period was faster for the Highland Hilltribe farmers who cultivated those two different sizes of land compared with the Lowland Thai Farmers which was 4 years of Payback Period. The Net Present Value in case the minimum Rate of Return was 3%, 9% and 12 % for the size 1-6 rais was 8,675.87 Baht 6,191.59 Baht and 5,269.43 Baht respectively and the size 7-12 rais was 9,572.67 Baht 6,881.46 Baht and 5,879.22 Baht respectively. This shows that the Rate of Return for the investment at the two categories of land was positive. And the Internal Rate of Return for the Highland Hilltribe Farmers was much higher than the Lowland Thai Farmers. The Internal Rate of Return for 1-6 rais was 133.84% and 7-12 rais was 173% . The reason was that Highland Hilltribe farmers had no Cost in agriculture equipments, labor cost or maintenance cost. Litchi trees would grow up naturally and the produce would also be low quality and low priced as well.

At present, farmers who cultivate litchi lack of academic knowledge especially among the Highland Hilltribe Farmers. There are problems about inadequate capital for farmers, low litchi prices and also the rising temperature which affects the production of litchi. The government or related agencies should distribute the agricultural knowledge to orchard growers and set guidelines to solve these problems. There is suggestion that there should be coordination among different groups of farmers, encourage changing fresh litchi into various kinds of produce, supply capital with low interest rate. This study can be utilized by public in general or those who want to cultivate this crop or apply this research to other related studies.